

NEDERLANDSTALIGE TUCHTRAAD VAN BEROEP VOOR ADVOCATEN

eerste kamer

Dossier: TB-0366-2025 (GEN/25-26/0002/ZT/CR)

In de zaak van:

mr. X, advocaat

appellant,

wijst de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten, zetelend zoals in tucht, de volgende beslissing.

1. Bestreden beslissing en hoger beroep

De raad van de orde van advocaten van de balie (...), zetelend zoals in tucht, heeft op 9 december 2025 op gemotiveerde wijze beslist om het verzoek van appellant om te worden vrijgesteld van de verplichting tot het volgen van de zogenaamde Supralat opleiding vooraleer te worden opgenomen op de lijst van de zogenaamde Salduz permanentie af te wijzen.

Deze beslissing is hem ter kennis gebracht met aangetekende brief van 12 december 2025.

Bij aangetekende brief van 26 december 2025, af gegeven aan de diensten van De Post op (...) 2025 en toegekomen ter zetel van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten (verder de “tuchtraad van beroep”) op 29 december 2025 heeft appellant tegen deze beslissing hoger beroep aangetekend.

De tuchtraad van beroep voor advocaten heeft de zaak behandeld ter zitting van 14 januari 2026 en haar in beraad genomen.

2. Voorgaanden en beoordeling

Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld en is ontvankelijk.

De bestreden beslissing kan worden aanzien als één bedoeld in artikel 508/7 Ger. W. aangezien het verzoek gedaan door appellant klaarblijkelijk is gedaan ter voorbereiding van te verrichten prestaties in het kader van de daarin bedoelde juridische bijstand.

Appellant verzocht bij mail van (...) 2025 aan het zogenaamde BJB(...) om vrijgesteld te worden van de hierboven bedoelde opleiding omdat hij al een dergelijke opleiding bij de start van het zogenaamde "Salduz"-systeem had gevolgd en omdat hij kon bogen op een ruime ervaring inzake bijstand aan personen die strafrechtelijk verhoord worden.

Hij vroeg hetzelfde aan de stafhouder van de Orde van advocaten van de balie te (...) bij mail van (...) 2025. Hij werd daarop opgeroepen ter zitting van de raad van de Orde die de bestreden beslissing nam na hem te hebben gehoord.

De bestreden beslissing wordt gemotiveerd door de volgende overwegingen:

- de door appellant gevolgde meerdaagse opleiding dateert vermoedelijk van ergens in de loop van 2011;
- deze kan niet gelijkwaardig beschouwd worden aan de door de OVB (hetgeen de tuchtraad van beroep begrijpt als de Orde van Vlaamse Balies) georganiseerde opleidingen;
- om die reden wordt het verzoek tot vrijstelling afgewezen.

Ter staving van zijn hoger beroep voert appellant de volgende middelen aan:

- artikel 124quinquies.2 Codex Deontologie voor Advocaten (verder "Codex Deontologie") bepaalt dat in een situatie zoals die van appellant, die al een opleiding volgde, een vrijstelling is voorzien; deze moet gelden voor appellant;
- door te stellen dat de gevolgde opleiding niet gelijkwaardig is als die door de OVB georganiseerd, wordt een voorwaarde toegevoegd aan de bepaling van artikel 124quinquies.2 Codex Deontologie;
- de door appellant gevolgde opleiding is gelijkwaardig;
- bovendien kan appellant bogen op een ruime beroepservaring, in concreto ook bij zogenaamde Salduz-verhoren die ook door een confrater wordt bevestigd, zodat appellant reeds de kennis heeft bedoeld in de OVB-opleidingen en hij recht heeft op vrijstelling van het volgen ervan.

Artikel 124quinquies.2 Codex Deontologie luidt als volgt:

“124quiquies.2. De advocaten en advocaten-stagiairs die voorafgaand aan huidig reglement reeds een bijzondere opleiding verhoorbijstand hebben gevolgd, hetzij door de Orde van Vlaamse Balies erkend, hetzij door de Orde van Advocaten erkend, zijn vrijgesteld van het volgen van een (nieuwe) bijzondere opleiding verhoorbijstand. De Ordes van advocaten zullen nagaan welke van hun leden reeds voldoende door hen georganiseerde opleiding(en) hebben gevolgd en om die reden zijn vrijgesteld.”

Deze bepaling voert een vrijstelling in van het volgen van de in artikel 124ter.2 Codex Deontologie bedoelde opleiding, genaamd “bijzondere opleiding verhoorbijstand” en georganiseerd dan wel erkend door de in die bepaling bedoelde instanties. Echter moet worden vastgesteld dat artikel 124quiquies.2 Codex Deontologie die vrijstelling wel degelijk afhankelijk maakt van de voorafgaande controle door de erin bedoelde bevoegde Orde van advocaten.

Ten onrechte en in weerwil van deze duidelijke bepaling leest appellant hierin enkel de voorwaarde van het volgen van de opleiding en niet de controle erop, eveneens erin bedoeld. Er wordt dus geen deontologische voorwaarde toegevoegd aan de duidelijke bepaling van artikel 124quiquies.2 Codex Deontologie door de vereiste van de voorafgaande controle.

Derhalve heeft de bestreden beslissing terecht beslist dat de door appellant vroeger gevolgde opleiding moest voldoen aan de kwaliteitsvereisten van de bijzonder opleiding verhoorbijstand bedoeld in artikel 124ter.2 Codex Deontologie zoals heden van toepassing.

Met reden heeft de bestreden beslissing vastgesteld dat de door appellant destijds gevolgde opleiding niet op een verifieerbare wijze voldoet aan die kwaliteitsvereisten. Daarenboven toont appellant dat ook niet aan, in het bijzonder niet dat een meer dan 10 jaar geleden gevolgde opleiding nog dezelfde inhoud heeft als die die thans noodzakelijk zijn voor een opleiding in de bedoelde materie, die zowel wettelijk, praktisch als inhoudelijk een ganse evolutie heeft ondergaan.

Appellant heeft het tegendeel ook niet aangetoond, zoals inzake door een vergelijking van de cursusinhoud van de jaren geleden gevolgde opleiding en de inhoud van dergelijke opleidingen op het ogenblik van zijn vraag om vrijstelling.

Verder voert appellant nog aan dat hij door ervaring dezelfde bekwaamheden heeft verworven als die die onderwezen worden in de in artikel 124quiquies.2. Codex Deontologie bedoelde nu georganiseerde opleidingen. Evenwel toont appellant dat niet aan en bewijst hij dat niet, en dit ook niet door de voorlegging van de verklaring van de confrater zoals gedaan, gesteld al dat een vrijstelling zou moeten gelden in een dergelijk geval, ook niet voorzien in de net hiervoor bedoelde bepaling van de Codex Deontologie. Evenmin bewijst hij

dat mogelijke onvolledigheden in een opleiding jaren geleden gevolgd, die hij aanvoert, aangevuld zijn door zijn ervaring. Hij toont dat, indien al mogelijk binnen het kader van voormelde deontologische bepaling, die dit niet voorziet, niet op positieve wijze aan, in het bijzonder niet door controleerbare objectieve gegevens en dit ook inhoudelijk.

Op grond van al wat vooraf gaat, is de tuchtraad van beroep voor advocaten van oordeel dat de bestreden beslissing niet kennelijk onredelijk is en derhalve moet bevestigd worden.

De rechtspleging is verlopen in de taal voorgeschreven door de artikelen 457bis en 466 Gerechtelijk Wetboek.

3. Beslissing

De Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten, zetelend zoals in tucht, beslissend na tegenspraak,

verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond, bevestigt de bestreden beslissing,

Aldus gewezen door de eerste kamer van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten, samengesteld uit Caroline Vanderkerken, voorzitter, Rik Wilmots, Frank Cambien, Thierry Lammar, Frank Van der Schueren, assessoren,

Assessor Thierry Lammar bevindt zich in de onmogelijkheid om deze beslissing te ondertekenen zodat de uitspraak met toepassing van artikel 785, 1^e lid van het Gerechtelijk Wetboek, ondertekend wordt door de assessoren Rik Wilmots, Frank Cambien, Frank Van der Schueren, de secretaris en de voorzitter.

Uitgesproken in openbare zitting van 25 februari 2026, in aanwezigheid van Pim Vanwallegheem, advocaat-generaal, en Ludwig Evens, secretaris.

Rik Wilmots

Frank Cambien

Frank Van der Schueren

Ludwig Evens

Caroline Vanderkerken